

[Finansministeren.]

vedrører alene en overgangsregel i den seneste afskrivningslov og er nærmere omtalt i bemærkningerne til lovforslaget.

Jeg anbefaler lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Endelig skal jeg tillade mig at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om investeringsfonds.*

Om dette forslag skal jeg bemærke, at det går ud på at ændre to regler i investeringsfondsloven som følge af, at reglerne om forskudsafskrivning nu foreslås indsat i afskrivningsloven.

Jeg anbefaler også dette forslag til en hurtig og velvillig behandling.

Socialministeren (Nathalie Lind): Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om erstatning til besættelsestidens ofre. (Regulering af renteerstatninger).*

Forslaget er en følge af den nye lønningslov for statens tjenestemænd, idet såvel de løbende ydelser efter erstatningsloven — renter til invaliderede og renter til efterladte — som de årslønbeløb, der lægges til grund ved beregningen af erstatningsydelserne, reguleres i takt med tjenestemandslønningerne.

Reguleringerne har hidtil fulgt lønningen for en tjenestemand i 7. lønningsklasse på 1. løntrin med stedtillæg c og foreslås nu — efter at der ved den nye lønnings- og klassificeringslov har fundet en omgruppering sted af lønningsklasserne — knyttet til den hertil nærmest svarende gruppe: lønramme 7.

Da ydelserne efter erstatningsloven i det hele har fulgt svingningerne i statstjenestemandslønningerne, er der i lovforslaget optaget en bestemmelse, hvorefter erstatningerne og lovens beløb for årslønnen pr. 1. juli 1969 forhøjes med 2 pct. svarende til forbedringerne af tjenestemandenes skalalønninger, som blev gennemført som en konsekvens af lønforbedringerne på det private arbejdsmarked.

Under hensyn til sammenhængen med tjenestemandslønningerne foreslås det, at forbedringerne får virkning fra den 1. juli i år.

Den hidtidige reguleringsbestemmelse har medført, at tillæggene til erstatningsydel-

serne og årslønbeløbene pr. 1. oktober 1968 udgjorde i alt 387,7 pct. af erstatningslovens oprindelige beløb, således at maksimums-årslønnen var 39.012 kr. og minimums-årslønnen 21.945 kr. Eksempelvis udgjorde — når maksimums-årslønnen blev lagt til grund — renten ved 100 pct.s invaliditet 31.209 kr. 60 øre årligt og renten til en enke uden børn 19.506 kr. årligt.

Lovforslaget vil i forbindelse med regulering som følge af ændring i pristallet betvirke, at tillæggene pr. 1. oktober 1969 vil udgøre 408,8 pct. af erstatningslovens oprindelige beløb, således at det maksimale og det minimale årslønbeløb bliver henholdsvis 40.707 kr. og 22.899 kr. Eksempelvis vil den årlige rente ved 100 pct.s invaliditet og maksimums-årsløn herefter udgøre 32.565 kr. 60 øre og den årlige rente til en enke uden børn 20.353 kr. 50 øre, når maksimums-årslønnen benyttes. Derudover vil forslaget medføre, at erstatningsydelserne fremtidig reguleres i takt med lønnen for en tjenestemand i lønramme 7 på 1. løntrin.

Forslaget skønnes at medføre en årlig merudgift på ca. 400.000 kr., hvortil kommer en stigning på ca. 125.000 kr. for ydelserne efter krigsulykkesforsikringen for søfarende, der følger satserne i erstatningsloven og reguleres i takt med disse.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Endvidere tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om børne- og ungdomsforsorg.*

Nærværende lovforslag blev fremsat for folketinget i folketingsåret 1968-69. Forslaget må ses i forbindelse med det af justitsministeren fremsatte lovforslag om ændring af myndighedsloven, hvorved myndighedsalderen foreslås nedsat til 20 år, og det som konsekvens heraf fremsatte forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser med 21 års aldersgrænser.

Sidstnævnte lovforslag indeholder i § 9 en bestemmelse om, at § 45 i lov om børne- og ungdomsforsorg ændres således, at aldersgrænsen for ophør af hjælpeforanstaltninger i henhold til børneforsorgslovens kapitel 4 nedsættes fra 21 år til 20 år.

Ifølge børneforsorgslovens § 50, stk. 2, kan der i indtil 2 år efter hjemgivelsen af et

[Socialministeren.]

barn eller en ung, der har været anbragt uden for hjemmet, som børneværnsudgift ydes støtte til underhold, uddannelse m. v. Dette indebærer, at der efter den gældende lovgivning er adgang til at yde støtte indtil det 23. år i de tilfælde, hvor forsorgen har været opretholdt indtil den maksimale grænse, 21 år. Nedsættes grænsen for ophør af hjælpeforanstaltninger til 20 år, vil støtten længst kunne ydes til det 22. år, såfremt § 50, stk. 2, ikke samtidig ændres.

Under hensyn til den tendens, der er, til at uddannelser afsluttes på et senere tidspunkt, end det tidligere har været tilfældet, og til ønsket om at bevare mulighederne for at følge den under forsorgen ydede bistand og støtte op er jeg af den opfattelse, at efterværnperioden bør udvides til 3 år. En udvidelse som den foreslåede vil også få betydning for de børn og unge, for hvem hjælpeforanstaltninger ophører inden det 20. år, idet den i § 50 nævnte periode, i hvilken der kan ydes støtte, gælder såvel for dem, der forbliver under forsorg til den maksimale aldersgrænse, som for dem, der udgår af forsorgen på et tidligere tidspunkt.

Det skønnes samtidig hensigtsmæssigt at foretage en mindre ændring af den heromhandlede bestemmelse, således at der fremtidig ikke blot kan ydes efterværnsstøtte i forbindelse med hjemgivelse, men også i forbindelse med ophør af andre former for hjælpeforanstaltninger end anbringelse uden for hjemmet. Det vil formentlig dreje sig om relativt få tilfælde, men kan f. eks. tænkes, hvor der har været beskikket tilsynsværge for en svagt begavet eller sent udviklet, der skønnes fortsat at have behov for støtte ud over det 20. år.

Lovændringen vil næppe medføre merudgifter på mere end i alt 150.000 kr., hvoraf staten i tiden indtil 1. april 1969 bærer de 3/10. Efter dette tidspunkt bærer staten som følge af de ændrede refusionsregler i lov om børne- og ungdomsforsorg de 7/10. Der vil dog også efter de ændrede refusionsregler kun blive tale om en beskeden merudgift for staten i forbindelse med gennemførelsen af de foreslåede ændringer.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde. Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 23. oktober, kl. 13 med følgende dagsorden:

- 1) *Spørgsmål om meddelelse af orlov til folketingsmand Poul Dalsager.*
- 2) *Spørgsmål om indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmand Poul Dalsager.*
- 3) *Første behandling af:*
Forslag til lov om ændring af lov om bygningsfredning.
- 4) *Første behandling af:*
Forslag til lov om forhøjelse af hædersgaver.
- 5) *Første behandling af:*
Forslag til lov for Færøerne om den offentlige sygeforsikring.
- 6) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*
Forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Forbud mod registrering af politisk tilhørsforhold i efterretningsøjemed) [af Kjær Rasmussen og Sigsgaard].
- 7) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*
Forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje. (Nedlæggelse af retten i Sakskøbing).
- 8) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*
Forslag til lov om offentlighed i forvaltningen.

Mødet hævet kl. 15.24.

11. møde.

Torsdag den 23. oktober kl. 13.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om meddelelse af orlov til folketingsmand Poul Dalsager.

Formanden: Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at den ønskede orlov meddeles fra og med den 1. november d. å. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmand Poul Dalsager.

Formanden: Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at stedfortræderen indkaldes. (Ophold). Det er vedtaget. Stedfortræderen vil herefter blive indkaldt som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 1. november d. å.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om bygningsfredning.

(Lovforslaget (nr. 3) findes i tillæg A. sp. 471, fremsættelsen i tidenden sp. 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lembourn: Det vigtigste i dette forslag er jo forøgelsen af bevillingen til bygningsfredningsfonden fra 400.000 kr. til 800.000 kr., og det kan jeg på det konservative folkepartis vegne varmt anbefale.

Forslagets anden ændring drejer sig om, at ministeren skal have mulighed for at ændre med hensyn til indstillingen af de to medlemmer af synet, som i øjeblikket vælges af Københavns kommune og Den danske Købstadforening, ikke Købmandsforening, som der står i ministerens skriftlige fremsættelse, og af De samvirkende Sogneråds-

foreninger og Bymæssige Kommuner i fællesskab. Også denne ændring er jo ganske naturlig.

Jeg skal blot gøre en lille bemærkning. I bemærkningerne til lovforslaget anføres det, at man forventer, at fondens fremtidige erhvervelser af bevaringsværdige ejendomme kræver, at man udvider administrationen; i forvejen er der en jurist i kulturministeriet, som arbejder med disse ting. Det synes mig egentlig ikke at være rimeligt at ansætte yderligere administrationspersonale i betragtning af de meget små beløb, det her drejer sig om at administrere.

Men bortset fra dette kan jeg altså på det konservative folkepartis vegne stærkt anbefale lovforslaget.

Marie Louise Truels-Christensen: De foreslåede ændringer i bygningsfredningsloven kan venstre tilslutte sig.

Til § 3 ønskes en tilføjelse, som har relation til de ændringer, der kan ske ved kommunesammenlægningen vedrørende de to medlemmer, der repræsenterer ejere og brugere af fredede ejendomme; venstre kan også tiltræde, at denne tilføjelse vedtages.

Statens bygningsfonds midler, de 400.000 kr., har været ret beskedne i forhold til fondens formål og de opgaver, der kunne være al ønskelig grund til at løse, støtte eller hjælpe på glad, så derfor må forhøjelsen til 800.000 kr. forekomme rimelig; det er ikke noget overvældende beløb, når man tager i betragtning, hvad det kan koste i dag at købe et gammelt hus og lade det restaurere.

Bemærkningerne slutter med det spørgsmål, om den almindelige beskyttelse af de fredede bygninger er tilstrækkelig, og her vil jeg gerne have lov til at fremføre noget. Jeg forstår godt den tvivl, der ligger bag ved spørgsmålet, som ønskes taget op ved den kommende revision om 3 år. Se blot på, hvordan facaderne på de mange fredede ejendomme i Latinerkvarteret her i København ser ud og ødelægges, overklistret som de er med plakater og bemalede med slagord og mærkelige tegninger til enhver tid. Der er i cirkulæret til loven paragraffer, der angiver forholdsregler over for vanrøgt o. lign. af fredede ejendomme. Det hedder f. eks. i § 18:

„Med bøde straffes den, der sætter skilte op uden at indhente tilladelse.“